

Uchwała Nr XII/79/2011
Rady Gminy Przasnysz
z dnia 28 października 2011 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani Jolanty Zberowskiej na działalność Wójta Gminy Przasnysz w przedmiocie nie ponoszenia przez Gminę Przasnysz kosztów energii elektrycznej pobieranej przez pompę zainstalowaną w przydomowej przepompowni ścieków na nieruchomości skarżącej, poł. we wsi Leszno.

Na podstawie art.229 pkt 3, art.237 § 1 i § 3 i art.238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz.1071, ze zm.) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz.46), Rada Gminy Przasnysz uchwała, co następuje:

§1

1. Uznaje się bezzasadną skargę Pani Jolanty Zberowskiej na działalność Wójta Gminy Przasnysz w przedmiocie nie ponoszenia przez Gminę Przasnysz kosztów energii elektrycznej pobieranej przez pompę zainstalowaną w przydomowej przepompowni ścieków na nieruchomości skarżącej, poł. we wsi Leszno.
2. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy Przasnysz
Andrzej Sekuna

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi Pani Jolanty Zberowskiej na działalność Wójta Gminy Przasnysz w przedmiocie nie ponoszenia przez Gminę Przasnysz kosztów energii elektrycznej pobieranej przez pompę zainstalowaną w przydomowej przepompowni ścieków na nieruchomości skarżącej, poł. we wsi Leszno.

Uzasadnienie prawne:

- 1) 229 pkt 3, art. 237 § 1 i § 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz.1071, ze zm.);
- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46);
- 3) art. 3 i art. 15 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 123 z 2006r., poz.858, ze zm.)
- 4) art.47-48 oraz 191 Kodeksu cywilnego;

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 29 sierpnia 2011r. Pani Jolanta Zberowska skierowała do Komisji Rewizyjnej Rady Gminy skargę na działalność Wójta Gminy Przasnysz w przedmiocie nie ponoszenia przez Gminę Przasnysz kosztów energii elektrycznej pobieranej przez pompę zainstalowaną w przydomowej przepompowni ścieków na nieruchomości skarżącej, poł. we wsi Leszno.

Ze skargi wynika, że zdaniem skarżącej, nie powinna ona ponosić opłat za energię elektryczną wykorzystywaną przez przydomową przepompownię ścieków, która została zamontowana na stanowiącej jej własność działce jako element przyłącza kanalizacyjnego do systemu kanalizacji gminnej we wsi Leszno.

Zgodnie z przepisem art. 18a i ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, Rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy, w tym celu powołuje komisję rewizyjną. Komisja rewizyjna jako wewnętrzny organ samorządu gminnego nie posiada samodzielnych kompetencji do

rozpatrywania skarg na działalność wójta gminy. Przygotowuje jedynie stanowiska dla rady gminy w sprawie skarg.

W przedmiotowej sprawie po szczegółowym zapoznaniu się ze skargą i analizie zebranego materiału dowodowego w sprawie, Rada Gminy, w oparciu o stanowisko Komisji Rewizyjnej, ustaliła, co następuje:

Pani Jolanta Zberowska wnioskiem z dnia 9 grudnia 2004r. zwróciła się z prośbą do Wójta Gminy Przasnysz o „podłączenie kanalizacji” na jej „posiadłości we wsi Leszno nr 47, 06-300 Przasnysz”. Opinię do wniosku wydał kierownik robót z uprawnieniami budowlanymi, uznając, że przyłączenie posesji skarżącej do kanalizacji, z uwagi na posadowienie budynku mieszkalnego poniżej poziomu kolektora głównego, jest możliwe po wybudowaniu przepompowni przydomowej. Wówczas koszt takiego przyłącza na działce Pani Jolanty Zberowskiej wynosił ok. 11.000 zł.

W dniu 22 stycznia 2005r. po pozytywnym zaopiniowaniu przez komisję stałe Rady Gminy, skarżąca otrzymała pozytywne stanowisko Wójta Gminy w przedmiocie przyłączenia nieruchomości do gminnej kanalizacji, pod warunkiem poniesienia części kosztów budowy przyłącza w wysokości 1.200 zł.

W dniu 25 stycznia 2005 r. skarżąca zawarła umowę z Gminą Przasnysz reprezentowaną przez Wójta Gminy na partycypację w kosztach budowy przyłącza kanalizacji sanitarnej po zakończeniu przez gminę inwestycji pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej w Gminie Przasnysz w miejscowości Leszno, Gostkowo (do pompowni nr 7) Etap II”.

Należność za wybudowanie przyłącza rozłożono na podstawie powołanej umowy i aneksu do niej, najpierw na 4 raty, a potem pozostałe do zapłacenia 900 zł na 6 rat.

Zgodnie z planem zagospodarowania nieruchomości stanowiącej własność skarżącej, na jej nieruchomości znajduje się przyłącze, którego elementem, ze względu na położenie nieruchomości, jest studzienka z zamontowaną pompą.

Stosownie do art. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. Nr 123 z 2006r., poz. 858, ze zm.) zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy, która ustala kierunki rozwoju sieci w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Rada gminy uchwała opracowane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu przedsiębiorstwa. Planu rozwoju i modernizacji wskazanych urządzeń określają m.in. sposoby finansowania planowanych inwestycji, wielkość nakładów inwestycyjnych i niezbędne przedsięwzięcia rozwojowo-

modernizacyjne w poszczególnych latach oraz planowany zakres usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

W aktualnym stanie prawnym (art.15 ustawy) koszty budowy przyłączy zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci , a więc w tym przypadku Pani Jolanta Zebrowska. Gmina jest natomiast obowiązana zapewnić budowę urządzeń wod.-kan. ustalonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania.

Definicję przyłącza kanalizacyjnego określa art.2 pkt 5 powołanej ustawy, jako odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej. Poddając analizie tę definicję, można zauważyć, iż w ustawie przewiduje się dwie odmienne sytuacje :-gdy w granicach nieruchomości odbiorcy istnieje studzienka kanalizacyjna i gdy w granicach nieruchomości brak jest takiej studzienki.

W pierwszym przypadku przyłączem kanalizacyjnym jest odcinek przewodu od zakończenia wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej (pierwszej studzienki od strony budynku) do sieci, natomiast w przypadku, kiedy brak jest studzienki kanalizacyjnej, przyłączem jest odcinek przewodu od wewnętrznej instalacji kanalizacyjnej do granicy nieruchomości gruntowej odbiorcy usług. W konsekwencji powyższej definicji, będącej efektem nowelizacji ustawy z 2005 r., w obrocie funkcjonują de facto dwie definicje przyłącza kanalizacyjnego, obejmujące odmienne fragmenty infrastruktury kanalizacyjnej w zależności od istnienia bądź braku studzienki kanalizacyjnej. Taka definicja przyłącza kanalizacyjnego prowadzi często do sytuacji, w której właściciele sąsiadujących ze sobą nieruchomości ponoszą różne koszty przyłączenia do sieci kanalizacyjnej w zależności od tego ,gdzie zlokalizowana jest studzienka kanalizacyjna.

Dla określenia zakresu obowiązków odbiorcy usług w zakresie budowy przyłączy istotna jest uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2007r.(III CZP 79/07), w której wskazano, że odcinek przewodu kanalizacyjnego łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości tego odbiorcy z istniejącą siecią kanalizacyjną stanowi w części leżącej poza granicą nieruchomości gruntowej urządzenie kanalizacyjne. W orzeczeniu tym SN wyznaczył wyraźną granicę dla przyłączy, wskazując, że jest nią granica nieruchomości gruntowej, poza którą odbiorca usług nie jest podmiotem zobowiązany do ponoszenia kosztów budowy przewodu, tym samym ten odcinek przewodu nie jest przyłączem w rozumieniu ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie natomiast z przepisami art.15 ust. 2 tej ustawy realizację budowy przyłączy musi zapewnić sobie na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci. Ustawa nie zabrania, aby budowa przyłączy

realizowana była w ramach inwestycji prowadzonej przez gminę. Koszt budowy przyłączy nie może być ponoszony przez gminę, gdyż ciężar ten przeniesiony został przez ustawodawcę na osobę ubiegającą się o przyłączenie do budowanej sieci.

Stanowisko SN zgodne jest z interpretacjami Ministerstwa Infrastruktury w tym zakresie, resort stoi bowiem na stanowisku, że przyszły odbiorca powinien finansować budowę przyłączy w granicach nieruchomości stanowiącej jego własność, co wynika z przepisów art.47-48 oraz 191 Kodeksu cywilnego.

Zasada ta została ograniczona przez art.49 K.c., zgodnie z którym urządzenia służące do doprowadzenia lub odprowadzenia wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych gruntu lub budynku, jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa lub zakładu. Jeśli natomiast urządzenia wskazane w art.49 K.c. nie wchodzi w skład przedsiębiorstwa lub zakładu, to należą do części składowych gruntu lub budynku. Ponieważ wejście w skład przedsiębiorstwa lub zakładu może nastąpić wyłącznie na podstawie zdarzeń prawnych znanych prawu cywilnemu (np. umowy przenoszącej własność), to do tego czasu właścicielem przyłączy pozostaje właściciel nieruchomości.

Zgodnie z przepisami art.5 ust.2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz.858, ze zmianami), jeśli umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniami pomiarowymi łącznie.

W wyroku z 13 maja 2004r., sygn. akt III SK 39/04 (OSNP 2005/6/89), Sąd Najwyższy argumentował następująco: "Trudno wyobrazić sobie (...) aby powinność >> zapewnienia niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy << obciążała inny podmiot niż ich właściciela. Należałoby zatem konsekwentnie przyjąć, że osoba, która wybudowała przyłącza, zachowuje prawo własności tych przyłączy również po ich fizycznym połączeniu z ogólną siecią wodociągowo-kanalizacyjną".

Przyłączem kanalizacyjnym w rozumieniu art.2 pkt 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz.858, ze zmianami) jest odcinek przewodu między granicą nieruchomości gruntowej a budynkiem podmiotu przyłączanego, również w sytuacji, w której na odcinku przewodu kanalizacyjnego między siecią a budynkiem istnieje studzienka. Przyjęte stanowisko nie jest też sprzeczne z poglądem wyrażonym w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z 8 marca 2006r., gdyż w uchwale tej nie było przedmiotem rozważań sądu, jakie części przewodów stanowiących

spoiwo między instalacją zewnętrzną a instalacją wewnętrzną odpowiadają ustawowej definicji przyłącza.

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zawężenie pojęcia przyłącza do odcinka przewodu między granicą nieruchomości a budynkiem pociąga za sobą dalsze konsekwencje. Stosownie do art. 29 ust.1 pkt 20 ustawy z 7 lipca 1994r. Prawo budowlane, budowa przyłączy kanalizacyjnych nie wymaga pozwolenia na budowę. Oznacza to konieczność uzyskiwania pozwolenia budowlanego na budowę odcinka przewodów między siecią główną a granicą nieruchomości, skoro nie stanowią one przyłącza.

Mając na względzie podniesione uwarunkowania prawne i faktyczne, jednoznacznie należy stwierdzić, że skarżąca aby jej nieruchomość mogła być podłączona do kanalizacji, miała obowiązek poniesienia kosztów budowy przyłącza. Również na niej ciąży obowiązek ponoszenia kosztów zużycia energii elektrycznej w związku z pracą pompy w przydomowej przepompowni, usytuowanej na jej nieruchomości.

Z tych powodów skargę uznaję się bezzasadną.

PRZEWODNICZACY
Rady Gminy Przasnysz
Andrzej Sekuna